

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

2. Quæ res vendi possint & ad quid teneatur uterque contrahentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

§. II.

Quæ res vendi possint, & ad quid
teneatur uterque contra-
hentium.

1. *Vendi possunt res etiam alienæ.*

2. *Quæ in conditionem usucapiendi transfertur venditor.*

3. *Teneatur quo de evictione regulariter.*

Quarumlibet autem rerum, quas habere, possidere, quasi possidere, aut persequi possunt, recte sive venditio, modò eas vel natura, vel jus gentium, vel mores civitatis commercio hominum non excludunt, *l. Si in emptione 24. §. omnium D. eod.* vel nisi aliunde, sive iure, sive statuto, vendi prohibeantur. Ideoque nihil interest, an res sit mobilis, an immobilis, an corporalis, an verò incorporalis, veluti hereditas, servitus, obligatio, actio, & similes, *l. 3. Et ibi Glos. in V. corporalia D. De acquir. rerum dominio*, an item sit propria, vel aliena. Neque enim qui vendidit necesse habet rem facere emptoris propriam, seu transfere in eum rei dominium: sed satis est, quod faciat emptor rem licere habere, *l. Si ita distrabatur 25. D. de contrahend. empt.* Emptor vero solvendo rei pretium, dominium illius transfert in accipientem. Nec agere perfecta emptione potest exempto ad versus venditorem, ut rem tradat, nisi pretium conventum integrum offerat, *l. Iulianus 13 §. Offerre D. de act. empti.*

2. Si tamen venditor sit rei dominus, tradendo rem, transfert in emptorem ejusdem dominium, quia traditionibus ex justa causa factis rerum dominia transferuntur, *§. per traditionem 40. instit. de rerum divis.* Si autem rem vendiderit alienam, tradendo non nisi usucapiendi conditionem transfert, id est solum facit, ut emptor eam rem legitimo tempore possit præscribere.

3. Teneaturque hoc casu venditor emptori de evictione *d. I. Iulianus*, id est si contingat currente tempore præscriptionis rem à domino evinci & avocari ab emptore, teneatur ei venditor quanti interest, ipsius rem evictam non fuisse. Idque sive sciverit venditor esse alienam, sive ignoraverit: ignorantia enim hic non excusat venditorem, quia in culpa est, quod alienam rem vendiderit, cum scire unusquisque

teneatur conditionem rei, quam vendit *l. Quisquis Cod. de rescind. vendit.* alioquin si uterque sciverit esse alienam, ex neutra parte contrahitur obligatio, *d. l. Si in emptione §. Item si emptor.* Si vero emptor solus sciverit, non teneatur ei venditor, nisi de evictione convenerit, *l. Si fundum 27. C. de evictionibus.* Imputate enim sibi debet, quod sciens rem emerit alienam. Alios casus, quibus venditor non teneatur de evictione, enumerat Pontifex in *c. ult. hoc tit.*

Primus est, si emptor in ius vocatus non denuntiaverit venditori, sibi litem motam esse: potuisset enim venditor, facta sibi denuntiatione, emptori in iudicio adfuisse, & defendere rem cum emptore, ne vinceretur. Secundus, si denuntiaverit quidem, sed emptor: ex propria contumacia condemnatur. Tertius si per injuriam iudicis condemnatur emptor, quibus casibus nulla intervenit culpa venditoris, quam præstare teneatur.

§. III.

De rescindenda venditione.

1. *Lesus ultra dimidium justæ pretii quæ dicitur.*
2. *Venditor vel emptor lesus ultra dimidium ad quid teneatur.*
3. *Quatenus contrahentibus alteri alterorum circumvenire liceat.*

Aliquando vero recedi potest ab emptione-venditione perfecta, rescisso contractu propter læsionem ultra dimidium justæ pretii. Nam licet emptio-venditio taliter contracta valeat ipso jure, tamen potest deceptus petere eam rescindi, sive is venditor, sive emptor fuerit, ut habet verior sententia. Verius quoque est, cum emptorem tum venditorem dici deceptum ultra dimidium justæ pretii, quando non accepit dimidium ejus, quod dedit: v. g. emptor dicatur deceptus ultra dimidium, si rem, valentem decem, emerit viginti uno; venditor vero, si rem, valentem decem, vendiderit tantum quatuor: si quidem neuter his casibus accepit dimidium ejus, quod dedit. Unde facile refellitur opinio volentium emptorem dici ultra dimidium deceptum, si rem, valentem decem, emerit sedecim: nec enim potest dici tum deceptus ultra dimidium ejus, quod dedit, cum plus quam

P p

dimi